

Rém-rönd-románcz.

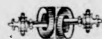
A kaposi rendőr-kapitány
Pécsre rándult a gőz-paripán,
Mert hire járt, mond ő kigyelme,
Hogy a „Táki“ szörnyű nagy elme,
Fél világon nincs ily policzáj —
Pécsett röndnek lönni-nyi-muszáj!

Rajta hát tanuljunk!... és tanult,
Az utcákon végig bandukolt,
Látott szennyet, piszkot, pocsolyát,
A fiáker-standon kloakát,
A mit nem tűr a jó policzáj —
A hol röndnek lönni-nyi-muszáj!

Ujjé! hát még este s éjjelen:
Mit látott a korzón s oda lenn?...
Éjjelen túl szól a zongora,
Tapsol a bűn s épül Sodoma!
A mit nem tűr a jó policzáj —
A hol röndnek lönni-nyi-muszáj!

Nem is töltött nálunk sok napot,
Az élvezett rönddel jól lakott,
Szedte-vette botját, holmiját
S hangzott ajkán a jeremiád:
„Jó éjszakát dieső policzáj —
Itt a röndnek buknyi-nyi-muszáj!“

Pütyi Palkó.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
VÁRADY FERENCZ.

Megjelenik minden vasárnap.
Előfizetési ár negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám 15 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
János-utca 8. sz.

➡ Hirdetések igen előnyös áron vétetnek fel. ➡

Piros tojás.

(Húsvét utáni elmélkedés.)

Azt mondják az emberek, hogy a természettől kell tanulnunk a művészetet; napjainkban ez megfordítva veendő: a természet az emberektől tanul — *szint* változtatni. S aztán még is úgy megbámuljuk a természet színváltozásait, mint borju az új kaput; tettük ezt legközelebb az *esti pir* feltünthe alkalmasból, annak mindenféle magyarázatot adva, csak éppen azt nem, a mi helyes lett volna, hogy t. i. a természet szégyenletében esténként elpirult a fölött, amit nappal közöttünk látott. Ez arra mutat, hogy a természet még sem tanulta el az emberek összes rosz tulajdonságait, mert különben már szintén nem volna képes pirulni.

Úgy látszik tehát, hogy az emberek túlszárnyalták a természetet: tudnak színlelni s Talmának igaza volt, midőn azt állítá, hogy bizonyos tekintetben minden ember színjászó, — csak a pirulást nem tudja mindig eltanulni. Világos barnára az irigység festi, zöldre a harag, szivét sötétte a gonoszság teszi, fehérre a halál változtatja; — de a pir oly ritka, mint a valódi szemérem. Ezért a színért sokan a patikába kénytelenek küldeni; bár vannak elegenden, kik a koreszmában is megtalálják s orruk hegyén viszik haza; az ily orrokat aztán méltán lehet hajnal-orroknak nevezni, mert rendszeren csak hajnalban kerülnek haza.

Különben a pir még hölgyeink közül is számosakat szokott ékesíteni. Kérdezd csak tőlük: Mit olvas nagysád még *Zola* regényein kívül? Meglásd hányan fognak elpirulni.

Miképen jöttek a piros tojások húsvétkor divatba?

Régebben inkább megtartották a bőjtöket, mint most s csupán az omelettek és más tojás-csemegek tartoztak a bőjti eledel közé; később azonban a bőjtös asztal oly sokféle más eledellel szaporodott, hogy a bőjti tojások szerénységükben méltán elszégyelték magukat; így támadtak a piros tojások.

Miért használják a piros tojásokat a szerelmesek egymás közt húsvéti ajándék gyanánt? Azért, mert ez leghelyesebb jelképe törekeny hűségüknek.

A piros szín az örömet jelenti. Azért látunk

piros tojásokkal leginkább gyermekeket játszani, mert a valódi öröm csak az ő szívében található!

Maig is divatban van, hogy a leány, kité húsvétkor vízzel megöntözzék, piros tojást ad öntözőjének cserébe. E szerint némely költőink, kik valamely hölgyet megénekelnek, ugyan ezt a jutalmat szintén megérdemelnék.

Különben a húsvéti ajándékok gyakran nagy értéket képviselnek, természetesen, ha olyanoktól erednek, kiknél ezrek sem jönnek számításba.

Igy Napoleon Lajos egykor császári nejét 40,000 frank értékű zongorával lepte meg, mely egészen rózsaszínű mahagoni fából készült; ez aztán igen szép húsvéti tojás volt! A férfiek azonban bizonyosan nem szeretnék, ha házi életükben csak ily piros tojás lenne képes a harmoniát fentartani.

Már sok ember főnakadt ezen a kérdésen: tyúk volt-e előbb, vagy tojás? Ha igaz, hogy a paradicsom első napjai a legszebb nyári napok voltak, akkor minden esetre a tojás volt előbb, mint a tyúk. Különben is, ha a tyúk lett volna előbb, azt a paradicsomi ember-pár bizonyosan megette volna még csirke korában, természetesen kirántva.

A tyúk azt a közmondásossá vált tulajdont, hogy szintén talál néha gyöngyszemet, úgy látszik költői tehetségénél fogva kapta, mert azt hiszem, hogy szintén nem igen válogat az igaz és hamis gyöngy között.

Plató furcsán különböztette meg az embert az állattól, midőn azt mondá, hogy az ember tollatlan állat, e szerint kérdés, hogy valjon a szegény író az állatok, vagy az emberek közé tartozik-e, miután nem tagadható, hogy neki tolla van.

Irodalmunk, úgy látszik, a természettel barátságot kezd kötni, így sok mű arra a polczra vergődik, hogy sikerül korszakot alkotnia. Mire a burgonya a sok nedvességtől kicsirázdott, megszülettek Zöngemény Elemér „költészeti csirái“; a tavasz elején beköszöntöttek Borús Dezső „első ibolyái“, a húsvéti ünnepek után pedig kikelt a mi — „piros tojásunk“.

Piros Börzsöny.

HIVATALOS HANG.

Uh! hogy ez az én fászcikulusba szorongatott hivatalnoki életem tétetnék már egyszer ad akta. Ordítani szeretnék, hogy haragomnak méltó kifejezést adjak. Mmmegőla munka! A nadrágszíjaimról érzem, hogy már készül számomra a másvilágra szóló át-helyezési okmány. Az orvos azt mondta, hogy ne dohányozzam; most már szeretném tudni, hogy mi az Isten csudáját csináljak ezentul a hivatalban? Szagoljam a másik füstjét, a mit az orrom alá eresztenek? Impertinencia! De ez csak hagyján; hanem még az ivást is megtiltották. Azt mondták, hogy ha iszom, bizonyosan meghalok, ha pedig nem iszom, akkor élni fogok mind addig, míg csak meg nem halok. Furesa! Mit bánom én, ha ma jutok is a másvilágra; csak az a kérdés, hogy ott is iktató maradok-e s vajjon a menyországba, vagy a pokolba kerülök-e, és hogy emelik-e a fizetést? Annyi bizonyos, hogy oda szeretnék jutni, a hol kisebb az iktató-szám s nagyobb a fizetés. A menyben sok a főlebbezés, a pokolban sok a leirat, itt szabad a fütés, amott meg világitást adnak. Mindegy! Más ember, ha a túlvilágra költözik, azt mondják, hogy: boldogult; bezzeg szegény iktató még a másvilágon se boldogulhat. A hol ni! kopognak. Bujj be! Tessék, az ördög most hozta a nyakamra! Három fertály tizenkettő! No hát iktassa be az ur maga a beadványát: én ebédelni megyek, s ha végzett, zárja be az irodát és a kulcsot adja át a hivatalszolgának. Alászolgája!

Paródia.

„Apám uram, apám uram!”

„Mi bajod van édes fiam?”

„A fejébe szállt a vére.”

„Csiba te, ne beszélj félre!”

„Apám uram, apám uram.

El ne essék itt az utban!”

„Megbotlottam egy nagy kőbe,

Szedd a lábad s csak előre!”

Megy a józan, áll a részeg,

Görbedezve, mint a drót-szeg.

„Apám uram, apám uram!”

„Csak e... löre édes fiam!”

Gyula Igyál.

?

— Hm! hogy lehet a leánder: leány — *der*, a mikor nemre nézve a leány — *die*, vagy ha németül vesszük: Mädchen, akkor — *das*?

HIRTELEN HIREK.

☒ **Bolond a ki hiszi.** Legközelebb egyenlősítve lesz a külvárosi tanítók fizetése a belvárosi tanítók fizetésével. — A város érdemes atyái kiküldetési napidíjait ezentul jótékony célra adományozzák. — A „Pécsi Dalárda” elhatározta, hogy német nótát soha se fog énekelni.

⚓ **A nyul hozta.** A fővárosi lapok husvéti számaiban erősen dárdázzák Dárdát. Nem panaszkodhatik *Májer*, hogy nem jutott — *Oster-eier*!

🐕 **Kutya-dolog.** A pécsi járás szolgabirája a harapós kutyákat szorgalmasan löveti; de azért a saját házában tart egyet, csúfnéven úgy hívják, hogy: *pandur* — ez a szolgabirói csahos, az emberek nadrágját *bőröstől* lerántja.

+ **Telefon-gyufa.** Egy távirda-szolga olyan gyufát talált föl, melyet, ha *Pécselt* meggyujtanak: *Szigetvárott* vele — szivarra lehet gyujtani.

⚙️ **Öngyilkosság.** Kolokán Petyi, 15 és 1/2 éves reményvesztett tabakos tegnap meglötte magát egy — *véres hurkával*, mely — bár jól meg volt töltve, még sem sült el. Tettének oka, hogy husvétkor a Tettyén bort és sört ivott, melytől *gyógyíthatlan* betegségre esett.

LEXICON.

Halál	=	<i>hal álkapczája.</i>
Borda	=	<i>pince.</i>
Nézet	=	<i>pillantás.</i>
Szabdal	=	<i>schneider-nóta.</i>
Törvény	=	<i>üvegcserep.</i>
Forma	=	<i>meleg víz.</i>
Óda	=	<i>régiségvár.</i>
Szóda	=	<i>szótár.</i>
1) Kosár	=	<i>a kos ára,</i>
2) Kosár	=	<i>birkapasztor; ad vocem: tanár.</i>
Ócska	=	<i>kis ó.</i>
Álnok	=	<i>disz-portás.</i>

A kupében.

(A budapest-pécsi vasuton.)

Egy kíváncsi hölgy és egy bőbeszédű ur utazott egy kupében. Utóbbi kitémaszkodva az ablakon beszélgetett valakivel. A hölgy szörnyen bosszankodott utitársára, hogy ha már olyan sokat cseveg, mért nem cseveg vele. Bosszuságát még az is fokozta, hogy nem tudta — vajjon kivel beszél.

— Uram, ha szabad kérdenem, ki az, a kivel beszél?

— Távoli rokonom, a *fékező.*

— Ah! ne mondja!... Na ni!... Nekem is van egy távoli rokonom, a ki szintén — *félkezű.*

— Mit tudsz édes fiam Árpádról?

— Onnan hoznak a mamának tejet.

— Nem azt az Árpádot kérdezem kis fiam, hanem azt a másikat. Nem ismersz te más Árpádot?

— De ismerem.

— No hát mit tudsz róla?

— Ugy hívják, hogy Szabó Árpád, szereti az árpakávét, meg az árpacukrot, aztán mindig árpa nő a szemén.

Buczko Bernát

rönddörmögése.

Hjába, nincs auktoritás! S a míg ezt nem faszolunk, addig rönd is aligha lössz. — Bemék a mutkó a Traubékhol s aszondom a papirosos botosoknak, hogy ihol a téns tekintetes röndör-kapitány úr röndülete, mely szörint a husvéti innepekkó bészárdjék az ajtó, akar csak jaz dunkli, oszt átadom a röndületet és teszem hozzá élő szóval, hogy antul jobban megértsék, miszörént: a kapitányur azt paranesuja... Hát nem vágtak a szavamba?... De hó' se!... Kérdik tülem, hogy csakugyan csakugyan paranesuja?... Ahhá! mondok. Erre aszongyák úk, hogy hazudok, mert úgy van a röndületbe megirva, hogy: „kéretnek — sziveskedjenek a boltot bezárni“... s ha netalántánnekette nem hiszem, há óvassam e. Az a kilenczszáz kilenczvenkilencz ezer poloskacsipés, a kit mán kiátam a város szögálatában, nem fájt úgy, mint ez a egy csipés. Ó! hogy csiphettem volna nyakon valakit! No de e is óvastam vóna én azt a röndületet; de hát gyöngék a szömeim, meg osztán nem is tok olvasni. Hye-ténképen fölhabrododva, mint az szerváczi méndörgös ménkü tovább mék, há a mint a svipógnihol érek, ott látom a Tekergő Gergőt. Ippeg kapóra! Ugy nyakszírten vágtam, hogy a szöme akkora szikrát vetött, hogy a falon kigyulladt a plakát. Gyere Gergő — lotty a dutyiba!

FESTETT VILÁG.

— Színházi vakarcs. —

Erdélyi Mariettára büszke lehet Aradi. A kedves diva a vidéken még mindig páratlanul áll; és még mindig oly kedves, szeretetre méltó, bájos, hogy könnyen akadhat — párja.

Bácskay Julesa érdemeit nem merjük kellokép méltányolni; félünk, hogy sajtópert akaszt a nyakunkba.

Várady Jóska még mindig — jócska.

Borost, ha nem csalódunk, már ismerjük valahonnan. Angot előadásán a 2. felvonásban, a mint a „tyukszemfájós grand-balle-bille-ballett“-et járta, úgy tetszett, mintha Sidoli, vagy a Konrádi — **ezirkuszában** láttuk volna.

A karszemélyzet a mellett, hogy szörnyen festői, — történelmi nevezetességgel is bír: igen élénken emlékeztet az egyiptomi — **mumiákra**.

A zsinór.

A budapesti Haris-bazárbeli véres drámának egyik furesa epizódját emlegetik. Mikor ugyanis a börtönőr Balenticot a ezellájába kísérte, azt kérdezte tőle:

— No, tisztelt ur, volt-e katona?

— Igen is voltam, még pedig huszár!

Felelt Balentic.

— Akkor hát itt van a mente — mondá a börtönőr s átnyujtá neki a durva daróczból készített rabkabátot.

Balentic mosolyogva vette át a kabátot s azt jegyzé meg:

— Erről hiányzik ám a zsinór!

— No, azt majd a nyakára kapja!

Volt a börtönőr czinikus válasza.

Hattyu-hang.

Óh muzsám! ki már a hir áérját uszod,
Feketítsd ki szépen subiczkkal hajuszod,
Mert ékes szép dolgot kell megcnekelned,
Illik hát magadat kinyalnod, kikened.

Jaj! Erzsók végem van, magamat megöltem!
Szerelmem gyufáját hogy hozzád dörgöltem!
Óh! ha nem érheti ajkad forró esókom,
Meghalok miattad szerelmes Erzsókom!

Rómeó.

KAKUTYI — MAKUTYI

jó szomszédok.

Kakutyi. Uogy-e szoamszid soaha se néem oakarta hienni, hoagy méeg léehet véenni a bieróságoat, esóak péez léegyen.

Makutyi. Hoagy, hoagy szoamszid?

Kakutyi. Hoagy, hoagy?... hoát esóak uogy a hoagy a kroajezároas éegylet méegvette a — járás-biróságoat.

Kakutyi. Szoamszid, tuadja-e moaga, hoagy a piaczoan oazér ásnoak, mer péenzt kéeresnek?

Makutyi. Oazám a...! Moajd miet moandok. Vieznek voaló esőeveket raknak.

Kakutyi. Az hoá! Csoakhoagy méegis péenzt kéeresnek, méert hoát — noapszámért doalgoznoak.

LUSZTIG STEFI

kebelérzületi zöngelme.

Ha jön a vasárnap
Hat der suiszter frei,
Akkor viszi végbe
Szeine lumperei.

Megy a lövész-kertbe
Dort szit szeinem satz,
Járja a hopszasszát
Wi á' kláni katcz.

A mit egész héten
Hatt er czamepracht:
Böszült suiszter hévvel
Ferpufft szi á' nacht!

Egyik dráva-melléki református lelkész így kezdé
husvétkor a szónoklatot:

— Én vagyok a pásztor, ti vagytok a juhok . . .

Egyik bepálinkázott vastag nyaku hallgató föl-
kiált a szószerkekre:

— Hát a juhász-kutya hol van?

— Most ugat!

Szólt rögtön a leleményes tiszteletes.

A KORZÓN.

— Alás'szolgája!

— Ah! wie kommen Sie hierher?

— Ja-ja, ich komme . . . der, die, dasz principá-
lisom elkergetett fon Mohács.

— Ha, ha, ha! Beszéljen kérem inkább magya-
rul, ha már németül nem tud.

— Igen?! Óh kérem, én annak igen örvendek,
mert én epilepsiába esem, ha öt percenél tovább beszé-
lek németül; hanem azért szívesen beszélek wenn liber
nagysád gerne beszer den — *dájese czunge.*

— Olvastad kedvesem a helybeli lapokban, hogy
Pécsett is lesz telefon-hálózat?

— Bámulatos!

— Ha akarod, Koharics urnál előfizetek s telefo-
nunkat összekapcsoljuk a város-templommal, s meg-
hallhatod vasárnaponként a prédikációt, a nélkül,
hogy ki kellene lépned a szobából.

— Ugyan mit gondolsz? A telefonon át nem lát-
hatnák meg az arany füzös uj ruhámat.

— A Tettyén találkoztam vele először. Közép
termetű, barna. Sándornak hívják.

— Nem tudod mi a foglalkozása?

— Nem. Csak azt tudom, hogy a mikor a romok
közt elváltunk, az ajkamra csókot nyomott.

— No akkor bizonyosan nyomdász.

Papiros-gombócok.

(Kathedrai köhintések.)

Hiszem, hogy volt már alkalmuk tapasztalni, hogy
az akasztott ember szörnyű fájdalmakat érez.

*

A dolgok lehetnek ingó és ingetlen dolgok.

*

Ne legyünk bosszuállók; vegyünk példát Ábelről,
ki daczára, hogy Kain által megöletett, még sem állt
bosszut.

*

Élőlények, u. m. hullák és csontvázak, stb.

*

Az öngyilkosság az ember privát gusztusa.

*

A római jog értelmében a férj saját özvegyének
nővérét nem vehette nőül.

*

A vagyontalan állapotúak örökösök részére — a
törvény szerint — nem végrendelkezhetek.

*

Egy ember öngyilkossági szándékból szíven lőtte
magát s mikor ez nem használt, beugrott a Dunába.
A bonczolás alkalmával kitűnt, hogy már halva ugrott
a vízbe

*

Az ős emberek jogigazsága és a mi jogigazsá-
gunk között az a különbség, hogy azok nem tudták
mi az igazság, mi pedig — mint később látni fogjuk
— szintén nem tudjuk.

*

Bocsánat uraim! ma olyan szórakozott vagyok . . .
világosan akarok beszélni.

Czigória.

Lumpáci. Kedves Lajos lelkem, ferblizni sze-
retnék a kis szobában, aztán esetleg nincs nálam pénz,
otthon találtam felejteni a tárczámat; adjon kölcsön
holnapig tíz forintot.

Lajos. Nem lehet.

Lumpáci. No bizon, mintha most látna elő-
ször. Hát nem ismer?

Lajos. Eppen az a baj, hogy ismerem.

Statiszta-keserv.

Szól a pajtás: „Mikor láthatni
A színpadon téged játszani?“
Jöjj el este, majd megláthatod,
Hogy mily pompás játékok csapok,
Megláthatod...
Hogy mily pompás játékok csapok.

Másnap aztán elmentem hozzá,
S alig léptem be, már felhozá:
„Te ugyan pompásan játszottál,
Tátottad a szádat, mint a tál,
Hallgattál...
Tátottad a szádat, mint a tál!“

No jól van hát megmagyarázom:
Mért hallgatok s a szám mért tátom,
Tudd meg pajtás: statiszta vagyok,
Szerephez soha se juthatok,
Statiszta vagyok...
Szerephez soha se juthatok!

Azt hiszed, ha jó színész leszek,
Ily direkcionál gémberek?...
Szent Péterhez ajtó-strázsának
Egy betanult statisztát várnak,
Ajtó-strázsának...
Oda megyek, ha protezsálnak!

Réthy István.

Név-változtatás.

A napokban egy már többszörösen hamis bukással vádolt kereskedő beállít lapunk szerkesztőségébe s azt mondja, hogy a siklósi utcában új kereskedést szándékozik nyitni s az új firma csinjáért szeretné a nevét megmagyarosítani: ajánljunk mi neki valami jó magyar nevet.

— Hát mi a neve?

Kérdi Veréb Jankó.

— Grazmann.

Felel a kérdezett.

— No hát, hogy hü fordítása legyen német nevének a magyar: változtassa a nevét — Gazember-re.

Kedves katizám

én ezen lövében nem sókatt érthetem, mer én ismerhetlen vagyok ezen levelben amid ön irt énnékem. borzadásba vagyok én ezen írásban az baloldalon szagatása javára eset ezen íróvány amelet irt nékem Tehát további beszédem foltatása ez volna. én azon levélt meg kaptam böcsületösen. tehát én is kívánom az énrásomat kézbesíteni önek. jó szivben. tisztelt Szerelmes Nő. erre kérném netalán meg írna afeleletött írtya meg magyarul mind én írok ez sorokat, Kedves katizám Forduljal kedved és keblet elvenyére

hogy Kihez lesz beszéded, mer sok piros alma terem minden sörba mer ugy élhett az Babájának az ajkjára az esolka és kívánok Jó egészséget önek meglátogatásik. ezel bezarom leveli érzelmeinet mer En Péntek este kapotan meg az Szüleimtől az levelett mer én nem voltam odahazavasasba voltam sűdökett öldösniotan. és netalántám írna írtya meg azonnappott is a melet eljöhettek.

Bezárásomelmei vagyok meglátogatoja szabat kérnem egypárszóra mékegyszer

Kedves katizám

Gupicha Jaszep
Fölkérője.

Igen tisztöt körszt apa és anya
Kivánok Boltoz unepeeket hogy
jó Isten számtalan éveket erő
egészséget érkesnek ismét a ki-
relmüngtet hogy nem magunk jö-
hetünk be te majd lesz meg jó
itő! akkor.

Tiszt-letüinget és maratunk kesz
csolkolva

Fosdán János
és Mari
szijgyártó és nyerges.

Tulajdonjog bekebelezési kérelme Szajkó Bendegúznak a bergyói 5. sz. tjkvben felvett $\frac{1}{8}$ sz. tjkvre vonatkozólag

Végzés

A kérelemnek hely nem adható, mert a bergyói 5. sz. tjkvben nem $\frac{1}{8}$ hanem $\frac{2}{4}$ telek van felvéve.

Tekintetes

Heksfuss Elevenóra (értsd Eleonóra)

nőhölgy (értsd úrhölgy) kisasszonynag.

V. posta Pest.

Bután. (Buda)

(Pesten)

Ez az ut mén a Titz fele molamba.

Szerkesztői dudaszó.

— Garabonciás diák. Köszönjük a vendéglátást szárnyas kroggyéluson nyargalású rokon. — Szegedi bakter. Szivesen vesszük bakterkodását. — Debreczen. Köszöntjük a kilencszáz kilencven kilenc eszmadliát. — Füstölő. Áll a csere. — Luczifer. Ne sáánykodjék az úr! A családi élet szentély elöttünk, melyet bántalmazni nem tisztesség. Véczőktelezőseit papirkosárra kárhóztattu. — Boloná Istók. Köszönjük szives jóindulatát. — Cs. S. Örömmel fogadjuk apróságait. — K.

Gy. Ez uton is fogadja hálás köszönetünket a remek rajzkért. — G. H. A tollrajzokat csak ugy használhatjuk, ha tussal készíti azokat. A tintával rajzolt képek nem fotocinkografizhatók. Különbölegyen szerencsénk s majd adunk autografiai papirt és chemikus-tust. — X. A gorombaság nem vicez.

Laptársainkat felszólítjuk cserére s kérjük ebbéli szándékukat velünk mihamarább tudatni, hogy mi is intézkedhessünk.

FÖLHIVÁS!

Igen is — fölhívás!

No de azért ne tessék kérem megijedni. Nem a Mecsek csúcsára, sem a Csimborasszó hegyére hívom föl a nyájas és nyáj nélküli olvasó közönséget. A Mecseken még nem rendeznek majálist s nem lehet még eprezni, vagy gombázni — a Csimborasszó meg nagyon messze van; fárasztó ut lenne.

A mire én hívom föl az olvasó közönséget, sokkal kényelmesebb. Nem kerül semmi fáradságba, — ülve is meg lehet tenni.

Nagy dolgokat nem követelek. Csak egy kis *előfizetésre szól a fölhívás.*

Ezt se magamért cselekszem, hanem teszem azért, mert a dolog akképen áll, hogy ez a bogaras fiu, tetszik tudni:

VERÉB JANKÓ

hosszas készülődés után pipára gyujtott s hóna alá szoritotta a dudát, aztán elhatározta, hogy utnak indul s világgá megy Bolond Istók gyanánt — szerencsét próbálni. És hát egy kis *utavalóra* volna szükség.

Ennyiből áll az egész.

Az utavalóért vizontszolgálat fejében megvendégelek mindenkit jó paprikás szellemi étkekkel. Terítve az asztal. Szakácsom kitünő van! *Süt, főz, ránt és pompásan tálal.*

Hogy jól *főz*, azt majd bizonyítja annak a tajtéka, a kit *lefőz*. *Rántani* is tud. Csak ugy csikorog majd bele a foga annak, a kit — *felrántva* hibáiról a leplet — *leránt*. A *sütéshez* kiválókép ért! Erre ugyan nem oly gyakran van szükség, mert némely dolog magától *kisül*, a melyre aztán fegyvert szokás *sütni* s a jó fegyver *elsül* és nem kell tartani a *felsüléstől*. *Sütővas* is van a *sületlenségekre*.

Ennyi *sütés, főzés, rántás*, ugy hiszem megéri a *hat* forintot egy évre; annál inkább is, miután minden héten rendszeren — *tálalunk*.

Az *utavaló*, mely egyuttal *kosztpénz*: czimemre (János-utca 8. sz.) küldendő.

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 frt — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.

Pécssett, 1885. április hó 1-én.

Hazafiui tisztelettel:

Várady Ferencz.

Wurster

órás és látszerész

A lehető legnagyobb választékban, jutányos áron, szilárd jótállás mellett kaphatók

fali, asztali és zsebórák,

továbbá

különbéféle optikai eszközök.

Antal

Pécsett, király-utca.

Különösen ajánlhatók a valódi hegyi kristály üvegek, melyek fényüket soha sem veszítik el s mint ilyenek a legtartósabban s legelőnyösebben segítik elő a gyenge, vagy hibás szemek látását. A mezei gazdáknak pedig igen ajánlhatók az *Aneroid-barometerek* (légsulymérők).

Az Aneroid-féle légsulymérők a legjobbak!

Egynek az ára, nickel tokba foglalva 6 frt 50 kr.

4. sz (3-1)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

MOHAI-ÁGNES FORRÁS
savanyú víz

1 rekesz 25 üveg 7 frt 50 kr.

Mindennemű kül- és belföldi

KRONDORFI-STEFÁNIA
FORRÁS savanyú víz

1 rekesz 25 üveg 7 frt 50 kr.

Ásványvizek és forrástermények

RAKTÁRA

NICK KÁROLYNÁL PÉCSETT

Királyutca n. kaszinó épület.

Raktárból kiszolgált ásványvizek friss minőségeért kezességet vállalok.
Nagyobb vételeknél tetemes árengedmény.

GIESHÜBLI-OTTO FORRÁS
savanyú víz

1 rekesz 25 üveg 9 frt 50 kr.

A Krondorfi Stefánia forrás savanyú víz
egyedüli fő-raktára.

ROHITSCHI-TEMPEL
FORRÁS savanyú víz

1 rekesz 25 üveg 6 frt.

Hol kaphatók a legjobb varrógépek?

A nagyközönség körében általán elismertetett és bebizonyult, hogy az

amsterdami kiállításon aranyéremmel kitüntetett varrógépgyár-részvénytársaság *berlini* gyártmányai a **legjobbak a világon.**

Miután ezen Singer-varrógépek másnál nem kaphatók, az e fajta gépet már előnyösen ismerő t. közönség ekképen ajánlja a venni szándékozókknak, ismerőseinek, barátainak stb.:

„Ha jó gépet akarsz, fordulj WEIDLINGER ZS. hez (Széchenyi-tér 10. szám) — ő árulja

a világ legjobb varrógépeit!“

1. (3-1)

Domján I.
(Weidinger Nándor)

könyvkereskedésébe

Pécsett, Széchenyi-tér,
egy jó házból való, megbizható és ügyes fiu

tanonczul

azonnal felvétetik.

2. (3-1)